

Dosarul nr. 3ra-72/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: A. Braga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

12 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de Biroul Vamal Sud,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Societatea cu Răspundere Limitată „Acomar-Trans” împotriva Serviciului Vamal al
Republicii Moldova și Biroului Vamal Sud cu privire la contestarea actului administrativ
și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Biroul Vamal Sud împotriva hotărârii din 27 februarie 2019
a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La data de 20 martie 2017, SRL „Acomar-Trans” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Serviciului Vamal al RM și Biroului Vamal Sud cu privire la
contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că este o societate comercială și are drept
obiect de activitate - activități de transport pe apă, activitate de turism, comerțul cu
ridicata al materialelor lemnoase, al materialelor de construcție, etc. și este unica societate
comercială din Republica Moldova care are în proprietatea sa o navă maritimă de
transport a mărfurilor. Cu acest mijloc de transport maritim reclamanta transportă pe cale
maritimă mărfurile pe care le importă în RM.

A invocat că în perioada anilor 2014-2015 a importat din România pietriș pentru
pietruirea drumurilor, criblură din granit, nisip în condițiile de livrare FOB, FCA, EXW-
Turcoaia; FOB-Isaccea. Valoarea în vamă a mărfurilor a fost determinată conform
prevederilor art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997
prin metoda nr.1 în baza valorii tranzacției, respectiv, în baza prețului efectiv plătit sau
de plătit, fiind incluse în valoarea tranzacției cheltuielile de transport.

A afirmat că de fiecare dată mărfurile importate au fost declarate organului vamal,

fiind declarată și valoarea lor în vamă, iar organul vamal la data depunerii declarațiilor vamale a acordat liber de vamă, fără a formula pretenții sau obiecții referitoare la valoarea mărfurilor sau la calculele cheltuielilor de transport.

Reclamanta a susținut că în baza ordinului de control nr. 486 din 02 septembrie 2015, Biroul Vamal Sud a dispus controlul ulterior prin audit post-vămuire privind verificarea corectitudinii declarării valorii în vamă și verificarea declarațiilor vamale perfectate în perioada anilor 2014 - 2015. Acest control a fost efectuat în perioada 08 octombrie 2015 – 23 decembrie 2016.

A comunicat că la 09 ianuarie 2017, Biroul Vamal Sud a întocmit procesul-verbal nr. 13/8/15 de examinare preliminară a rezultatelor auditului post vămuire, în care au fost calculate obligații vamale suplimentare în valoare totală de 821760,01 lei, inclusiv proceduri vamale – 13429,53 lei, taxa vamală – 138070,27, TVA - 670260,21 lei și majorarea de întârziere.

A notat că la 18 ianuarie 2017, reclamanta a prezentat Biroului Vamal Sud un dezacord la procesul-verbal din 09 ianuarie 2017.

La 19 ianuarie 2017, Biroul Vamal Sud a emis Actul de audit post vămuire nr. 13/10/15, potrivit căruia la declararea valorii în vamă a mărfurilor în perioada supusă controlului a fost constatată nerespectarea de către reclamantă a prevederilor pct. 8 lit. c) alin. (2) din Hotărârii Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002 - în cazul în care transportul mărfii este asigurat de mijlocul de transport propriu al cumpărătorului, cheltuielile de transport până la locul de introducere se vor calcula de către declarant potrivit mărimii cheltuielilor de transport practicate pentru aceleași moduri de transport și se vor include în valoarea în vamă. Astfel, organul vamal a conchis că valoarea în vamă se determină în conformitate cu art. 14 alin. (5) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997. Prin urmare, în temeiul art. 127¹¹ alin.(1) lit. a), art. 127¹³ și art. 129 din Codul vamal au fost calculate obligații vamale în valoare totală de 821760,01 lei.

SRL „Acomar-Trans” a menționat că la 27 ianuarie 2017, Biroul Vamal Sud a emis decizia de regularizare nr. 12 prin care au fost calculate și dispuse spre încasare drepturi de import în sumă de 1127024 lei. La 10 februarie 2017 a expediat în adresa organului ierarhic superior o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei de regularizare, care însă prin scrisoarea nr.28/11-3582 din 14 martie 2017 a Serviciului Vamal a fost respinsă ca neîntemeiată.

Consideră că decizia de regularizare nr. 12 din 27 ianuarie 2017 și refuzul Serviciului Vamal de a soluționa pozitiv cererea prealabilă sunt ilegale, deoarece organul vamal greșit a concluzionat că, cheltuielile de transport declarate de către SC „Acomar Trans” SRL sunt mai mici comparativ cu alte tranzacții similare, efectuate de alți agenți economici.

Astfel, reclamanta a relatat că în proprietatea acesteia se află nava maritimă „ELENA” și respectiv, la transportarea mărfurilor personale suportă mai puține cheltuieli în comparație cu alți agenți economici care, pe lângă faptul că achită toate cheltuielile de transportare, achită și mijloace bănești nemijlocit pentru prestarea serviciului de transportare, care se fac venit al transportatorului. Deținerea în proprietate a navei maritime influențează direct asupra cheltuielilor de transport, iar acest fapt nu a fost luat în considerare de către pârâți.

A indicat că pârâții nu sunt în drept să aplice în speță prevederile pct. 8 alin. (3) din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, or, reclamanta nu poate să includă în calculul cheltuielilor de transport alte costuri decât cele pe care le suportă cu nava sa, achiziționată anume în scopul de a suporta mai puține cheltuieli pentru transportul naval al mărfurilor sale.

În opinia reclamantei, printr-un act normativ subordonat legii se impune proprietarului unei nave să declare organului vamal și să plătească pentru transportul mărfurilor cu nava sa tot aceleași cheltuieli pe care le suportă transportatorii profesioniști, fapt ce îl consideră este ilegal și neconstituțional.

A solicitat declararea ca fiind ilegal refuzul nr. 28/11-3582 din 14 martie 2017 al Serviciului Vamal, anularea deciziei de regularizare nr. 12 din 27 ianuarie 2017 a Biroului Vamal Sud și încasarea în mod solidar din contul pârâților a sumei de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin cererea din 21 februarie 2019, reprezentantul reclamantei a completat temeiurile invocate în acțiune și suplimentar a indicat că, prin Hotărârea Curții Constituționale din 22 mai 2018 „privind excepția de neconstituționalitate a pct. 8 alin.(3) din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul RM, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002” a fost declarat neconstituțional textul „practicate pentru acele moduri de transport” de la pct. 8 alin. (3) Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul RM, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002.

Consideră că, concluziile Curții Constituționale au confirmat argumentele din cererea de chemare în judecată, potrivit cărora nu poate fi obligată reclamantă să pună la calcularea cheltuielilor sale de transport alte costuri decât cele pe care singură le suportă cu nava sa. În condițiile în care Curtea Constituțională prin hotărârea sa a invalidat sintagma din textul normativ pe care s-a întemeiat actul administrativ contestat, este necesară admiterea acțiunii.

Prin hotărârea din 27 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de SRL „Acomar-Trans” a fost admisă și a fost anulată decizia de regularizare nr. 12 din 27 ianuarie 2017 emisă de Biroul Vamal Sud în privința SC „Acomar-Trans” Societate cu Răspundere Limitată. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Biroul Vamal Sud împotriva hotărârii din 27 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au constatat că din conținutul deciziei de regularizare contestată, precum și al procesului-verbal de examinare preliminară a rezultatelor auditului post vămuire nr. 13/8/15 din 09 ianuarie 2017 și actului de audit post-vămuire nr.13/10/15 din 19 ianuarie 2017, rezultă că, anume prin interpretarea de către autoritatea vamală a prevederilor pct. 8 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, precum și prin compararea cheltuielilor de transport care ar fi fost suportate de alți agenți economici, care nu sunt proprietari ai mijloacelor de transport (nave maritime), s-a ajuns la concluzia

că, cheltuielile de transport declarate de SRL „Acomar-Trans” sunt mai mici și că urmează a fi aplicate prevederile art. 14 alin. (5) din Legea cu privire la tariful vamal, adică s-a determinat valoarea în vamă a mărfurilor importate de SRL „Acomar-Trans” în baza tranzacțiilor cu mărfuri identice.

Corespunzător, având în vedere hotărârea Curții Constituționale cu referire la prevederile pct. 8 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, precum și de faptul că a fost declarat neconstituțional textul ”practice pentru același moduri de transport” din această normă, instanțele de judecată au ajuns la concluzia anulării deciziei de regularizare.

Astfel, instanțele de judecată nu au reținut argumentele invocate de Biroul Vamal Sud precum că, hotărârea Curții Constituționale are efect pentru viitor, or, aceasta a intrat în vigoare la data adoptării și a fost publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Totodată, instanțele ierarhic inferioare au conchis asupra respingerii pretenției cu privire la declararea ca fiind ilegal a refuzului Serviciului Vamal nr.28/11-3582 din 14 martie 2017, deoarece persoana nu poate contesta în judecată acțiunile organului ierarhic superior care nu a satisfăcut cererea lui prealabilă de anulare sau modificare a actului administrativ, emis de autoritatea publică ierarhic inferioară. În acest caz, obiect al acțiunii îl constituie actul emis de autoritatea publică ierarhic inferioară.

De asemenea, instanțele de judecată au considerat că este neîntemeiată pretenția cu privire repararea prejudiciului moral, or, probe cu privire la suportarea prejudiciului moral nu au fost prezentate, precum nici în cererea de chemare în judecată și nici în ședința de judecată nu a fost probat caracterul, gravitatea și existența suferințelor cauzate agentului economic, cu atât mai mult că decizia de regularizare a fost adoptată în baza prevederilor legale în vigoare la acea dată și practicii organului vamal în acest domeniu.

La data de 11 octombrie 2019, Biroul Vamal Sud a depus recurs nemotivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie respinsă.

La data de 29 noiembrie 2019, Biroul Vamal Sud a depus recurs motivat împotriva deciziei instanței de apel.

În susținerea recursului, recurentul a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, bazată pe o apreciere incompletă, subiectivă și unilaterală, fiind dată o interpretare eronată normelor de drept material, fapt ce a dus la pronunțarea unei soluții ilegale.

A indicat că în urma efectuării auditului post vămire prin reverificarea declarațiilor vamale perfectate în perioada anilor 2014-2015 la SRL „Acomar-Trans” în scopul verificării corectitudinii declarării valorii în vamă, s-a constatat că potrivit declarațiilor vamale supuse reverificării în perioada anilor 2014-2015 intimata a importat din România „pietriș pentru pietruirea drumurilor”, „criblură”, „nisip” (cod 25171010 la condițiile de livrare) FOB, FCA, EXW-Turcoaia; FOB-Isaccea, folosind ca mijloace de transport navele maritime „ELENA” și „AKERMAN”. Valoarea în vamă pentru marfa importată a fost determinată conform prevederilor art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal nr.1380 din 20 noiembrie 1997 prin metoda 1 în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit, fiind incluse în valoarea tranzacției cheltuielile de

transport.

A menționat că la toate declarațiile vamale (110 DVM reverificate) a fost anexat calculul cheltuielilor de transport prezentat de intimată în sumă de 22 660 lei și 22 960 lei de la caz la caz sau de la 16,86 lei/tonă până la 18,801lei/tonă. Analizând evidența contabilă a întreprinderii, s-a stabilit faptul că, cheltuielile de transport anexate la declarațiile vamale perfectate în perioada anilor 2014-2015 nu sunt reflectate și nici confirmate cu acte justificative în evidența contabilă, nefiind incluse în valoarea mărfurilor stocate la contul contabil 217.

A afirmat că potrivit evidenței contabile și actelor de verificare a decontărilor efectuate între SRL „Acomar-Trans” SRL și SRL „Danube-Logistics” pentru anii 2014-2015, s-a stabilit că intimata a prestat servicii de transport fluvial cu nava maritimă „ELENA” în baza facturilor fiscale nr. DV7999998 din 31 octombrie 2015 la suma 43 856,92 (46,321ei/tonă) și declarate de SRL „Danube-Logistics” în declarațiile vamale nr. 2519115783 din 30 octombrie 2015 și nr. 2519120382 din 30 decembrie 2015 la importul din România a mărfii - criblură de granit, la condiția de livrare EXW-Turcoaia.

A remarcat că, nava maritimă „ELENA” se află în proprietatea a intimatei, înregistrată în evidența contabilă a agentului economic la contul contabil 123.4 și calcularea uzurii anuale reflectate la contul 124.4, iar nava maritimă „AKERMAN” este închiriată în baza contractului nr. 1 din 01 aprilie 2014.

Recurentul consideră că este eronată concluzia instanței de judecată cu privire la ilegalitatea aplicării pct. 8 alin. (3) din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, în vederea anulării deciziei de regularizare cu nr. 12 din 27 ianuarie 2017, or, executarea hotărârii Curții Constituționale ține de efectul pentru viitor al acestor prevederi și astfel, nu poate fi aplicată speței în cauză.

Biroul Vamal Sud a susținut că, Curtea Constituțională prin hotărârea din 22 mai 2018 privind excepția de neconstituționalitate, nu are competența expresă de a stabili efectul retroactiv al hotărârii sale, însă aceasta trebuie să dea un conținut concret garanțiilor articolului 7 din Constituție (HCC 21/2018, §48), care prescrie că hotărârile Curții Constituționale nu pot retroactiva în mod automat, ci pot retroactiva doar dacă Curtea Constituțională menționează expres acest fapt, în caz contrar hotărârea Curții este aplicabilă doar pentru viitor (HCC 21/2018, §49). Potrivit dispozitivului hotărârii Curții Constituționale din 22 mai 2018, aceasta este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac și intră în vigoare la data adoptării, având astfel efect de viitor, odată cu publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Prin urmare, a afirmat că organul vamal corect a aplicat norma legală pct. 8 lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, fiind în vigoare la data efectuării operațiunii vamale de import de către SRL „Acomar-Trans”.

A mai invocat că potrivit pct. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, organul vamal, care efectuează vămuirea mărfurilor introduse, verifică corectitudinea determinării de către declarant a valorii în vamă, inclusiv corectitudinea metodei alese de declarant pentru determinarea valorii în vamă și oportunitatea aplicării ei, integritatea (completivitatea) documentelor (obligatorii și suplimentare), prezentate de declarant și corespunderea lor cu cerințele stabilite. În cazul în care lipsesc datele ce probează

corectitudinea valorii în vamă anunțate sau există temeiuri să se considere că datele prezentate de declarant nu sunt veridice și/sau suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfurilor, aplicând consecutiv metodele existente, conform pct.3 al art. 8 din Legea cu privire la tariful vamal.

La data de 18 noiembrie 2019 și 06 decembrie 2019, recursul a fost notificat intimatului SRL „Acomar-Trans” (f.d. 135, 149, 150-151, volumul III), cu înștiințarea despre depunerea referinței, însă intimatul nu și-a valorificat dreptul respectiv.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la data de 09 octombrie 2019, iar recursul nemotivat a fost depus la 11 octombrie 2019, în interiorul termenului prevăzut de lege.

Din materialele dosarului rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa Biroului Vamal Sud, însă în scrisoarea de însoțire nu este indicată data expedierii (f.d. 133, volumul III), la dosar nefiind anexată nici dovada recepționării deciziei de către recurent.

În circumstanțele expuse, se constată că recursul motivat depus de Biroul Vamal Sud la 29 noiembrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Biroul Vamal Sud nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de Biroul Vamal Sud, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Biroul Vamal Sud, ca inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Biroul Vamal Sud se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Mariana Pitic